

[Jørgen Jensen]

disse kort sidder man og stempler, og så kan de arbejdsløse selv holde kontrol med, hvornår de næste gang skal op at have kort. Der er ingen kontrol i dette. Kontrollen ligger alene dér, hvor den også er effektiv, nemlig når man får udbetalt sine penge og udfylder sine ugentlige eller månedlige kort.

Det vil altså begrænse bureaukratiet, det vil også nedskære de udgifter, som er forbundet med det. Jeg skal erindre dem, der siger, at de er forbavsede over, at man skal føre det hele tilbage, om, at vi jo har haft en lignende situation tidligere. Da havde vi også offentlige anvisningskontorer. Vi har ikke sagt, at de skulle nedlægges, men dengang havde arbejdsløshedskasserne en anvisning, ikke alene en anvisningsret, men også en anvisningspligt.

Det er nævnt heroppefra, at det er sikkert ikke alle fagforeninger, der vil have det. Her til må man sige, at hvis fagbevægelsen vil bevare retten til at administrere arbejdsløshedskasserne, må der også følge en pligt med, en pligt til også at varetage og gennemføre en sikker og ordentlig anvisning. Vi ville i dag ikke have stået med – så kan vi diskutere, om det er 23.000, eller det er 50.000, som hr. Kurt Hansen sagde – vi ville ikke have stået med dette tal, hvis fagbevægelsen havde haft anvisningsretten. Det må vi konstatere, og det må vi tage hensyn til.

Vi siger, at når arbejdsløshedsprocenten er over 3, så må man suspendere nogle af de tidsbegrænsninger. Vi siger altså ikke, at de skal ophæves, fordi vi erkender, at det er der modstand imod. Det er da rigtigt, at 26 ugers reglen kunne diskuteres under fuld beskæftigelse, for det er klart, at hvis man under fuld beskæftigelse gik arbejdsløs i 2 eller 3 år, så måtte det være en forpligtelse for dem, der administrerer kassen, eller for samfundet, at finde ud af, hvad årsagen var til, at den pågældende gik arbejdsløs. Men det er ikke tilfældet i dag, og derfor bør man, når man har en høj arbejdsløshedsprocent, også ophæve virkningerne af de tidsbegrænsninger, der er. Det kunne ske uden at ændre lovgivningen.

Vort forslag om at give arbejdsløshedsunderstøttelse under en kompetencegivende uddannelse er ikke rimeligt, siger man. Nej, det ville det vel ikke være under normale forhold. Men for det første må vi vel erkende, at andre uddannelsessøgende får for lidt.

Og for det andet må vi leve lidt op til det, vi siger gang på gang om den psykiske påvirkning, som sker af de langvarigt ledige, disse mennesker, som bliver nedbrudt, dem, som alle har så meget tilovers for, når man bare taler om dem. Skulle vi ikke sige: de skal også have en meningsfyldt tilværelse, mens de er ledige, de skal ikke være underkastet nogen begrænsning, hvis de ønsker at benytte denne ledighed til at dygtiggøre sig? Det ville også være en fornuftig investering for samfundet. Det er ikke alene et spørgsmål om at hjælpe de langvarigt ledige. Det kan gøres, og jeg vil gerne understrege, at det er ikke noget, der er så nyt. Det giver vanskeligheder, men det havde vi også tidligere. Jeg har selv siddet i en kasse og administreret det, dengang vi fra direktoratet hvert år fik at vide, hvor stor procenten skulle være, før vi kunne give adgang til at søge en langvarig uddannelse. Da måtte vi erkende, at det ene år kunne man få lov til at søge uddannelse, det andet år kunne man ikke. Der var vanskeligheder, men det var vanskeligheder, som kunne overvindes.

Om vort forslag om, at man mellem 60 år og pensionsalderen fritages for kontrol, vil jeg blot sige, at det er ikke et forsøg på at bagdøren at gennemføre en efterlønsordning. Det er ikke et forsøg på at gribe ind i pensionsordningen. Men det er fremsat i erkendelse af, at for dem, der er over 50 år, og navnlig for dem, der er over 60 år, er det umuligt at få arbejde. Vi burde også erkende, at en ordning som den foreslåede ville være en hjælp for dem, men det vil også sikre, at der måske blev arbejdspladser til rådighed for de unge.

Arbejdsministeren (Auken):

Vi får jo en egentlig debat omkring alle disse problemer i forbindelse med de konkrete regeringsinitiativer, som jeg også i dag har bebudet. Men som generalprøve betragtet har jeg været meget tilfreds med forløbet af diskussionen her i dag, og jeg vil gerne sige tak til samtlige ordførere, selv hr. Kurt Hansen, for saglige indlæg – jeg håber ikke, det skader hr. Kurt Hansen for meget, at jeg siger dette.

Først til hr. Lawaetz og til hr. Palle Simonsen, som begge var inde på problemerne vedrørende vores AF-system. Jeg er enig i